

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném dne 31. května 2018 v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Koudelky, Ph.D. a soudců JUDr. Renaty Humpové a Mgr. Daniely Dubné **odvolání obžalované M [REDACTED] E [REDACTED] R [REDACTED]**, nar. [REDACTED] v P [REDACTED], státní příslušnice P [REDACTED], proti rozsudku Okresního soudu Praha – západ číslo jednací 14 T 214/2017- 100 ze dne 12. 2. 2018 a rozhodl

takto:

Podle § 258 odstavec 1, písmeno b), d) trestního řádu se napadený rozsudek **r u š í** a podle § 259 odstavec 3 písmeno a) tr. řádu **se znovu rozhoduje** tak, že

obžalovaná

M [REDACTED] E [REDACTED] R [REDACTED],

narozena [REDACTED] v P [REDACTED], státní příslušnice P [REDACTED], OSVČ, trvale bytem K [REDACTED]
[REDACTED], [REDACTED] Š [REDACTED], okres P [REDACTED],

se podle § 226 písm. b) tr. řádu zprošťuje návrhu na potrestání,

který ji vinil z toho, že v blíže nezjištěné době od 31.07.2017 do 31.08.2017 v k.o. Š [REDACTED] okr. P [REDACTED], nechala ze svého rodinného domu čp. [REDACTED], v ulici K [REDACTED], pracovníkem Obecního úřadu Š [REDACTED] odvézt a zlikvidovat věci svěřené jí bývalým manželem T [REDACTED] R [REDACTED], nar. [REDACTED], které zde měl na základě ústní dohody, po rozvodu manželství na dobu neurčitou uskladněné, kdy se jednalo o osobní věci, a to konkrétně oblečení na motocykl v hodnotě 3.900 Kč a dále o věci v majetku společnosti T [REDACTED] R [REDACTED], IČ: [REDACTED], se sídlem K [REDACTED], [REDACTED] Š [REDACTED], konkrétně o 5 krabic a 4 pytle různého druhu nového oblečení určeného k dalšímu prodeji v celkové hodnotě 133.959 Kč a dále o 3 ks zimních

pneumatik zn. Continental nezj. rozměru na vozidlo tov. zn. Land Cruiser v celkové hodnotě 9.000 Kč a 4 ks zimních pneumatik nezj. zn. a rozměru na vozidlo tov. zn. Chrysler 300C v celkové hodnotě 8.000 Kč, čímž způsobila T [REDACTED] R [REDACTED], nar. [REDACTED] škodu ve výši 3.900 Kč a firmě T [REDACTED] R [REDACTED], IČ: [REDACTED], se sídlem K [REDACTED], [REDACTED] Š [REDACTED], škodu ve výši 150.959 Kč, v němž bylo spatřováno spáchání přečinu zpronevěry podle § 206 odstavce 1, 3 tr. zákoníku,

neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

Podle § 229 odstavec 3 trestního řádu **se poškozený T [REDACTED] R [REDACTED], narozen [REDACTED], bytem Š [REDACTED], K [REDACTED], odkazuje s nárokem na náhrady škody na řízení ve věcech občanskoprávních.**

Odůvodnění

1. Okresní soud Praha – západ uznal obžalovanou vinnou přečinem zpronevěry dle § 260 odst. 1, 3 tr. zákoníku, kterého se dle skutkových zjištění prvního soudu dopustila tím, že v blíže nezjištěné době od 31.07.2017 do 31.08.2017 v k.o. Š [REDACTED], okr. P [REDACTED], nechala ze svého rodinného domu čp. [REDACTED], v ulici K [REDACTED], pracovníkem Obecního úřadu Š [REDACTED] odvézt a zlikvidovat věci svěřené jí bývalým manželem T [REDACTED] R [REDACTED], nar. [REDACTED], které zde měl na základě ústní dohody, po rozvodu manželství na dobu neurčitou uskladněné, kdy se jednalo o osobní věci, a to konkrétně oblečení na motocykl v hodnotě 3.900 Kč a dále o věci v majetku společnosti T [REDACTED] R [REDACTED], IČ: [REDACTED], se sídlem K [REDACTED], [REDACTED] Š [REDACTED], konkrétně o 5 krabic a 4 pytle různého druhu nového oblečení určeného k dalšímu prodeji v celkové hodnotě 133.959 Kč a dále o 3 ks zimních pneumatik zn. Continental nezj. rozměru na vozidlo tov. zn. Land Cruiser v celkové hodnotě 9.000 Kč a 4 ks zimních pneumatik nezj. zn. a rozměru na vozidlo tov. zn. Chrysler 300C v celkové hodnotě 8.000 Kč, čímž způsobila T [REDACTED] R [REDACTED], nar. [REDACTED] škodu ve výši 3.900 Kč a firmě T [REDACTED] R [REDACTED], IČ: [REDACTED], se sídlem K [REDACTED], [REDACTED] Š [REDACTED], škodu ve výši 150.959 Kč. Za toto jednání jí soud prvního stupně uložil trest odnětí svobody v trvání 12 měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 24 měsíců. Současně byla obžalované podle § 228 odst.1 tr. řádu uložena povinnost k náhradě škody poškozenému T [REDACTED] R [REDACTED], nar. [REDACTED], ve výši 3.900 Kč, a poškozené firmě T [REDACTED] R [REDACTED], IČ: [REDACTED], ve výši 150.959 Kč.
2. Podle § 229 odst. 2 trestního řádu byli poškození T [REDACTED] R [REDACTED] a firma T [REDACTED] R [REDACTED], IČ: [REDACTED], odkázáni se zbytkem svých nároků na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.
3. Proti tomuto rozhodnutí podala obžalovaná v zákonné lhůtě odvolání směřující proti všem výrokům. Namítá, že soud prvního stupně nepostupoval důsledně dle § 2 odst.5 tr. řádu a nezjistil skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Dle odvolatelky nebylo prokázáno svření věcí poškozeným obžalované a nebyl prokázán její úmysl přesně neurčené věci odcizit. Sám poškozený uváděl, že si pouze v domě nechal některé své věci, které nebyl ani schopen druhově, typově či přesným počtem označit. Navíc dle dohody o vypořádání manželů v době po rozvodu uzavřené dne 16.11.2017 bylo prokázáno, že po obdržení částky 100 000 Kč nebude

poškozený předmětný dům žádným způsobem užívat. 2. ledna 2018 pak poškozený částku 100 000 Kč od obžalované obdržel. Prvý soud tedy nedůvodně uvěřil ničím nepodloženému tvrzení poškozeného o uzavření ústní dohody o ponechání věcí poškozeného v domě obžalované na dobu neurčitou. Dále poukazuje na to, že sám poškozený uvedl, že po svém odstěhování z domu (které proběhlo v roce 2014) si postupně nějaké věci z domu odstěhoval a odvezl i část uskladněného zboží. Nesouhlasí s postupem prvního soudu, který do výše způsobené škody zahrnul i fakturu z roku 2016, ačkoli sám poškozený vypověděl, že předmětné věci do domu nastěhoval ještě před svým odstěhováním (v roce 2014), navíc faktura není opatřena ani podpisem či razítkem. Dále nesouhlasí se závěry odborných vyjádření, když jejich zpracovatele orgány činné v trestním řízení opatřením nepřibraly k odbornému vyjádření o cenách. Navíc ceny byly stanoveny u přesně neoznačených věcí, neznámé značky, neznámého stáří bez vizuální prohlídky, přičemž ceny se odvíjejí právě od stavu věcí, jejich stáří a značky. Prvý soud měl dle odvolatelky rozhodnout za popsané důkazní situace dle zásady in dubio pro reo v její prospěch. Závěrem se proto domáhá zrušení napadeného rozsudku a zproštění obžaloby.

4. Soud II. stupně podle § 254 odst. 1 tr. řádu přezkoumal odvoláním napadený rozsudek, i řízení, které mu předcházelo, zabýval se námitkami, které byly vzneseny v podaném odvolání a v rámci veřejného zasedání sám přečetl k důkazu se souhlasem stran výpovědi obžalované, poškozeného a svědka S■■■■. Dále provedl důkaz odbornými vyjádřeními k hodnotě odcizených věcí (č.l. 41-42), doklady předloženými poškozeným (č.l. 43-45) a e- mailovou komunikaci mezi obžalovanou a poškozeným ze dne 19.6.2017, 9.7.2017, 10.7.2017. Poté věc zhodnotil následovně:
5. Jakkoli se soud prvního stupně snažil ve věci provést úplné dokazování a věc správně právně zhodnotit, byl úspěšný jen zčásti. Nic nelze vytknout rozsahu zákonně provedeného dokazování, které je úplné, ostatně neúplnost dokazování odvolatelka ani nenamítá.
6. Nic nelze vytknout ani skutkovým závěrům soudu prvního stupně, pokud jde o existenci dohody o uložení věcí ve vlastnictví poškozeného (případně jeho firmy či jeho dodavatele) v domě obžalované. I pokud by taková dohoda nebyla výslovná, již jen tím, že obžalovaná tyto věci v domě měla minimálně 6 měsíců poté, kdy byl dům převeden do jejího výlučného vlastnictví, svědčí minimálně o uzavření takové dohody konkludentním způsobem.
7. Správný a zcela logický je i závěr prvního soudu, že obžalovaná skutečně věci poškozeného (k jejichž odvozu ho e-mailem vyzývala) vyhodila do přistavených kontejnerů, případně je (pneumatiky) odvezl svědek S■■■■, kdy v tomto ohledu je argumentace prvního soudu zcela přiléhavá a na odůvodnění jeho rozsudku lze v tomto směru plně odkázat. Je tedy zřejmé, že obžalovaná si shora uvedeným jednáním přisvojila věci, které jí byly svěřeny. Věci poškozeného byly obžalované svěřeny, neboť jí byly odevzdány (ponechány s jejím vědomím a souhlasem v domě) do faktické moci s tím, aby zůstaly uloženy v jejím domě. Obžalovaná si tyto svěřené věci přisvojila, neboť s nimi naložila v rozporu s účelem, pro který jí byly svěřeny, když jejich vyhozením trvale vyloučila svěřitele (poškozeného) z dispozice s těmito věcmi.

8. Nicméně s otázkou výše způsobené škody a specifikace odcizených věcí se první soud vypořádal poněkud zjednodušeně a nepřesvědčivě, kdy pečlivě neuvážil všechny okolnosti případu jednotlivě i v jejich souhrnu. Ani odvolací soud nepochybuje o tom, že mezi věcmi, které byly uloženy v domě obžalované a které vyhodila, byly pneumatiky, což mimo jiné potvrdil i zcela nestranný svědek M. S. V tomto směru není tedy žádný důvod poškozenému nevěřit, že mu byly pneumatiky obžalovanou vyhozeny a není důvod obecně pochybovat o pravdivosti jeho tvrzení o uložení a následném vyhození i dalších věcí, které ve své výpovědi uváděl. Uložení celé řady věcí poškozeným v domě obžalované a jejich následné vyhození obžalovanou, potvrzují jednak její e-maily, jakož i výpověď svědka S., který jednoznačně uvedl, že mu obžalovaná sdělila, že vyklížené a odvážené věci jsou věci po jejím manželovi.
9. Oproti prvnímu soudu má však odvolací soud za to, že s jistotou lze konkretizovat a ocenit pouze pneumatiky a dále vybavení poškozeného na motocykl. Tyto věci byl totiž poškozený schopen přesvědčivě a podrobně popsat, tak aby mohly být následně oceněny. Odvolatelkou vznesené námitky proti správnosti odborných vyjádření považuje odvolací soud za nedůvodné. Trestní řád oproti zadávání znaleckého posudku nestanoví orgánům činným v trestním řízení žádný formální postup pro zadávání odborných vyjádření. Způsob, který zvolil policejní orgán v daném případě je zcela standardní a zákonný a odpovídá charakteru posuzovaných věcí (nejedná se o žádné specifické věci, které by vyžadovaly posouzení znalcem). Pokud policejní orgán oslovil za účelem ocenění movitých věcí zastavárnu a za účelem ocenění pneumatik pneuservis, nelze jeho postupu ničeho vytknout. Oceňované věci byly přitom poměrně podrobně popsány včetně jejich stáří a stěžejí lze vytýkat odborným vyjádřením, že stanovila hodnotu posuzovaných věcí bez jejich prohlídky, když tyto už fakticky k dispozici nebyly. Odlišná (a v tomto směru lze důvodnosti odvolacích námitek přisvědčit) je však situace, pokud jde o další věci, které měl poškozený v domě obžalované uloženy, a které nechala obžalovaná rovněž odvézt a zlikvidovat. Tyto věci (oblečení) totiž poškozený popisoval jen velice obecně, ani svědek S. se k tomuto nebyl schopen blíže vyjádřit (věci byly uloženy v krabicích a pytlích) a doklady předložené poškozeným k prokázání hodnoty a konkretizace těchto věcí nelze považovat za dostačující. Předně je třeba uvést, že faktury a soupiska předložené poškozeným jsou neprůkazné, neboť tyto jsou velmi obecné, neobsahují podpis ani otisk razítka...v podstatě mohly být zhotoveny a vytištěny kýmkoli a kdykoliv. Navíc je mezi nimi faktura, která se k předmětnému zboží nemůže vztahovat, neboť je z roku 2016, ačkoli věci byly v domě uloženy již od roku 2014. Pominout nelze ani výpověď samotného poškozeného, který připustil, že část věcí a uskladněného zboží si po svém odstěhování z domu (kterému došlo v roce 2014) postupně odvážel. Stěžejí tak lze určit, zda se předložené doklady (i pokud by byly považovány za průkazné) vztahují k již odvezenému zboží, či ke zboží v domě stále uloženému, když pokud jde o jejich obsah, jsou velmi obecné. Dle odvolacího soudu se, pokud jde o ostatní věci, které měl poškozený v domě uloženy (když obecně není třeba o věrohodnosti jeho výpovědi pochybovat), tyto nepodařilo dostatečně konkretizovat natolik, aby mohla být přesvědčivě zjištěna jejich hodnota.
10. Podle odvolacího soudu lze uzavřít, že obžalovaná sice po ryze formální stránce naplnila všechny znaky skutkové podstaty přečinu zpronevěry dle § 206 odst.1 tr. zákoníku. První soud však nedostatečně zohlednil skutečnost, že obžalovaná již dne 19.6.2017 poškozeného vyzvala

k vyklizení věci z jejího domu v termínu do 31.7.2017 s tím, že bude dům vyklízet. Dokonce jej upozornila na to, že pokud si věci neodveze, ona je vyhodí. I její e-maily ze dne 9.7. a 10.7.2017 potvrzují její záměr mít dům do 31.7.2017 vyklizený. Z této komunikace jednoznačně vyplývá, že obžalovaná před tím, než věci poškozeného nechala odvézt a zlikvidovat, vyzvala poškozeného, aby si ve lhůtě 41 dnů své věci z jejího domu vyklidil, že si je tam již nepřeje. Poškozený její výzvy neuposlechl, věci neodvezl, ani se s obžalovanou nepokusil daný termín v nějakém konkrétním časovém horizontu prodloužit. Záležitost žádným způsobem neřešil ani celý srpen. Dle názoru soudu II. stupně byla poškozenému obžalovanou poskytnuta dostatečná lhůta pro odvoz věci. Pokud tento přesto neučinil žádné konkrétní kroky k jejich odvozu, neměla sice poškozená postupovat svémocí a měla situaci řešit podáním žaloby na vyklizení, aby měla zákonný titul pro výkon rozhodnutí, nicméně zmiňované okolnosti dle odvolacího soudu vylučují uplatnění trestní odpovědnosti obžalované a trestněprávních důsledků s tím spojených, neboť v daném případě postačuje uplatnění odpovědnosti podle občanskoprávních předpisů (zřejmě žaloba na náhradu škody). Koneckonců o tom, že se v dané věci jedná v podstatě o civilní spor, svědčí i vyjádření poškozeného při hlavním líčení, který uvedl, že k řešení věci přes polici přistoupil až poté, co obžalovaná dělá naschvály a nedodrží to, na čem se dohodli, tedy je evidentní, že prostřednictvím trestního řízení je z jeho strany v podstatě řešen spor občanskoprávního charakteru pramenící z předchozího ukončení soužití s obžalovanou a k tomuto účelu trestní řízení určeno jako prostředek ultima ratio není.

11. Vzhledem k tomu, že soud II. stupně sám provedl některé pro skutkové zjištění podstatné důkazy provedené již v hlavním líčení, mohl se odchýlit od skutkových zjištění soudu prvního stupně a napadený rozsudek zrušit a ve věci znovu rozhodnout. Oproti napadenému rozsudku dospěl odvolací soud s ohledem na shora uvedené k závěru, že je na místě uplatnění subsidiarity trestní represe dle § 12 odst.2 tr. zákoníku, a proto obžalovanou dle § 226 písm. b) tr. řádu zprostil, neboť žalovaný skutek není trestným činem, když v dané věci dostačuje uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu.
12. K trestnímu řízení se řádně a včas s nárokem na náhradu škody připojili poškozený T [REDACTED] R [REDACTED] (nadbytečně i firma T [REDACTED] R [REDACTED], IČ: [REDACTED], neboť poškozený podniká jako fyzická osoba dle živnostenského zákona, tudíž majetek poškozeného a majetek určený k podnikání nelze oddělit), nicméně s ohledem na zprošťující výrok rozsudku, musel být tento odkázán s uplatněným nárokem na náhradu škodu na řízení ve věcech občanskoprávních, neboť jiné rozhodnutí o náhradě škody v takovém případě trestní řád nepřipouští.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** další řádný opravný prostředek přípustný.

Lze však proti němu podat **dovolání** k Nejvyššímu soudu ČR, a to do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti němuž dovolání směřuje, podáním u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni. Dovolání lze podat pouze z důvodů uvedených v § 265b tr. řádu. Nejvyšší státní zástupce je může podat pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to ve prospěch či v neprospěch

obžalovaného, obžalovaný pro nesprávnost výroku rozhodnutí, který se ho bezprostředně dotýká. Obžalovaný může podat dovolání pouze prostřednictvím obhájce, jinak se takové podání za dovolání nepovažuje, byť bylo takto označeno.

Praha 31. května 2018

JUDr. Ladislav Koudelka, Ph.D. , v.r.
předseda senátu